

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKSCIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Anykščiai

1980 m.

vasario

23 d.

Seštadienis

Nr. 24 (4064)

KJIIIIIIII

Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

J. Bulvydo plakatas. (ELTA).

Pažymėtos TSRS Ginkluotųjų Pajėgų 62-osios metinės

Užvakar Anykščių kultūros rūmų salėje įvyko iškilmingas minėjimas, skirtas Tarybinės Armijos ir Karinio jūrų laivyno 62-osioms metinėms pažymėti.

Siaurėje sukurta skaita posėdį įžanginiu žodžiu pradėjo Anykščių miesto Liaudies deputatų tarybos vykdomojo komiteto pirmininkas K. Pulkauninkas.

Aplė nuefta TSRS Ginkluotųjų Pajėgų šlovings pergalę ir kovų kelią pranešimą padarė atvykęs į svečius N. Karinio dalinio vado pavaduotojas politikams reikalingas V. Pekarskas.

Atvykę vėlnagėn N. Karinio dalinio saviveiklininkai anykštiečiams suruošė koncertą.

„K. d.“ inf.

Liaudies kandidatai RYŽTAS IŠ JAUNŲ DIENŲ

Levaniškio kolūkio vyriausiojo agronomo biografinis turėtų būti nepilnas, nūdienos jaunosios kartos specialistui.

Ankstį netekus tėvo, daug darbų užgriuvo ūgtėjęsio Antanuko pečius. Tada kolūkis dar nebuvo ekonomiškai stiprus ir už darbą žemdirbių dar nesulaukė dosnesnio atlyginimo. Bet niekieno neraginamas, vaikinukas kibo į darbą, kad tik lengvesnė našta tektų motinos daliai. Taip jam neteko iki išvykimo į Tarybinę Armiją baigti net aštuonmetės.

Išvyko vaikiną saugoti Tėvynės sienų, maža mokslų teražavė, bet darbų užgrūdintas, įprastis visame kame tesėti duota žodi. Vadai ir tarnybos draugai veiktinai mitylo šį ištvėrimą. atkaklu levaniškietį. Viename savo laiške gimtojo kolūkio pirminkui Sergėjui Samsonkoviui Antanas dailios džiaugsmu, žengęs ryžtingą žingsnį — įstojes kandidatu į TSKP eiles.

Sis laiškas paskatino kolūkių.

J. Iunevičiaus nuotrauka: Levaniškio kolūkyje vyriausiojo agronomas A. Alkauskas

ūkio vadova susimąstytį — ar tik nebus vaikiną tinkamas gamybos padalinio vadovo postui. Todėl jis pasiūlė demobilizuotam kariui vadovauti brigadai ir testuoti mokslus.

Naujojo brigados vadovo sutarimas su žmonėmis, organizaciniai sugebėjimai pranešė visus kolūkio valdybos dosnesnio atlyginimo. Buvo nuspręsta, jog Antanas įstengs vadovauti ir sustambintos brigados kolektyvui. Ir iš tiesų, keleta metų, kol levaniškietis laukininkystėje įdiegė šaknį valdymą, Antano vadovaujama brigada soclenktyniavime niekam neužleido pirmosios vietos. O Antanui tai buvo ne vien įtemptu organizacinio darbo, bet ir atkaklaus mokymosi metai. Jis

Sumaniausiam brigados vadovui nuo IX penkmečio pabaigos buvo patikėtas viso kolūkio augalininkystės padalinio vairs. Palyginti per trumpą laiką šis jaunas vyras tapo vienu geriausių rajono ūkių vyriausiųjų agronomu.

Seniai vleno pokalbų metu kolūkio pirminkas Sergejus Samsonkovas sakė, jog svarbiausias specialisto privalumas — ne technologinių gudrybių suvokimas (dalykinės žinios lengviau įgyjamos), o sugebėjimas suburti, organizuoti žmones. Antanui šis dalykas sekėsi. Pats augęs ir brendęs duonos augintojų šeimoje, jo kaip vadinamo juodo darbo nesibodėjęs, Antanas dabar kiekvienam lauku darbuotojui jaučia nuosirdžią pagarbą, lengvai randa su juo bendrą kalbą. Darbu rikiuote jis apgalvoja iš anksto, todėl net labiausiai įtemptomis akimirkomis, kai gaitos užgaidos trukdo sėti ar derliui, žmonės iš vyriausiojo agronomo lūpų išgirsta ramius, apgalvotus patarkimus. Juos vykdydami, patyre mechanizatoriai sutelkia visas jėgas, sumanymą, kad tik neapviltų agronomo pasitikėjimo — ir žiūrėk, pasiekia darbštumo rekordus.

rukeltoriai pūvė

DIDI SOCIALISTINĖS DEMOKRATIJOS ŠVENTĖ

Su pakilia ir džiaugsminga nuotaika veiduose rytoj darbo žmonės skubės į rinkimų apylinkių būstines. Norėdami išreikšti savo valią, jie balsuos už komunistų ir nepartinių bloko kandidatus.

Vasario 24-oji — rinkimų LTSR Aukščiausiąją Tarybą ir vietines Liaudies deputatų tarybas diena kiekvienam rinkėjui — darbininkui ir kolūkiečiui, inteligentijai atstovui, tarnautojui ar pirmą kartą balsuojančiam moksleiviui taps džiugia socialistinės demokratijos švente. Tokių švenčių metu jau įprasta mintyse apmąstyti, pasverti, kokios įvyko reikšmingos permainos mūsų respublikos, rajono ir kiekvieno kolektyvo gyvenime, kokius žingsnius į priekį padarėme, vystydami pramonės ir žemės ūkio ekonomiką, sprenddami socialinio gyvenimo uždavinius, tobulindami Tarybų veiklą per laikotarpį, kuris nuo rinkimų iki rinkimų.

Tie žengimo į priekį poslinkiai iš tikrųjų buvo ženklūs ir Anykščių rajone. Juk vien per keturis dešimtojo penkmečio metus rajono pramonės įmonės realizavo viršplaninės produkcijos už 1 milijoną 900 tūkstančių rublių. Per tą patį laikotarpį rajone atiduota naudoti daug daugiau kaip už 62 milijonus rublių vertės pagrindinių fondų. Ne tik naujais dau-

giauokčiais gyvenamaisiais namais ir gražiais kultūrinės-buitinės paskirties statiniais pasipuošė Anykščių miestai. Per ketverius metus laika, pastatius rajono kaimo vietovėse daugiau kaip 600 individualių gyvenamųjų namų, išgrąžėjo ir išsiplėtė kolūkių ir tarybinų ūkių gyvenvietės, jos tapo patrauklesnės ir jaukesnės. Apie tuos įvykius reikšmingus pasikeitimus žemdirbių gyvenime, jų buitvė ir kultūrinio poreikio tenkinimo srityje akivaizdžiai pasakoja šlame laikraščio numerio pateiktame medžiaga iš Svėdasų apylinkės. O tokių džiugias permainas, laimėjimus apibūdinančių pavyzdžių juk galima būtų pateikti gana daug.

Tačiau didžiulius turime pagrindo ne tik tuo. Pagrįstai šiandien galime didžiulius tarybinio žmogumi, jo darbštumu ir pareiškumu, jo kilniais sieklais ir užmojais atiečiai. Principingus ir reiklius, savo darbais ir aktyvia visuomenine veikla pelnyta pagarbą ir autoritetą turinčius žmones mūsų rajono dirbančiųjų kolektyvų pasiūlė savo atstovais į respublikos Aukščiausiąją Tarybą ir vietines Liaudies deputatų tarybas.

Išreikšdami didį pasitikėjimą, anykštiečiai savo kandidatais į LTSR Aukščiausiosios Tarybos deputatus išskėlė žymius respublikos mokslininką — LTSR Mokslų Aka-

demijos viceprezidentą Algirdą Zukauską, LKP Anykščių rajono komiteto pirmąjį sekretorių Joną Pesecką, patyrusį kolūkinės gamybos organizatorių — Svėdasų kolūkio pirminką Vytautą Kovą, Anykščių buitinio gyvenimo aptarnavimo kombinato sluvėją Danutę Sėjūnienę ir „Gegužės pirmosios“ kolūkio vyriausiąją zootechnikę Rimą Klaušaitę. Įvairaus amžiaus, skirtingų profesijų ir išsilavinimo, nevienodos gyvenimiškos ir darbo patirties žmonės išskelti kandidatais į vietines Liaudies deputatų tarybas. Rajono Liaudies deputatų taryboje atstovauti rinkėjai pasiūlė žinomus mūsų rajone darbuotojus — ne kartą tapusius socialistinio lenktyniavimo nugalėtojus „Anykščių šilelio“ ir „Aukštakalnio“ kolūkių mechanizatorius Albiną Strazdą ir Petrą Slaucūną, Anykščių melioracijos statybos montavimo valdybos ekskavatorininką Joną Linartą, Elžbininkų bandymų stoties vyriausiojo bendradarbį, žemės ūkio mokslų kandidata Joną Mikalajūną, Debelių vidurinės mokyklos direktorę Elena Sakavičienę ir daugelį kitų. Jie visiems būdingi darbštumo, principingumo, atsakomybės už patikėtą darbą, visuomeninio aktyvumo ir kiti teigiami bruožai, kuriuos jie ir išlikovolo savo kolektyvuose teisėta pagarbą ir pripažinimą.

ma ir pagerinti darbo kokybę, sustiprinti kolektyvuose darbo drausmę.

Vadovaujantys rajono partiniai ir tarybiniai darbuotojai, dalyvaudami susitikimuose su Buitinio gyventojų aptarnavimo kombinato darbuotojais, „Vienybės“, „Atžalyno“, „Puntuko“ ir kitų kolūkių žemdirbiais pasidalinę mintimis ne tik apie tarybinės rinkiminės sistemos demokratiškumą, bet ir apie ekonominio-socialinio vystymo planu įgyvendinimą mūsų rajone, apie žmonių darbo ir buitės salvgu gerinimą, kultūrinio poreikio tenkinimą. Politinės dienos renginiuose darbininkai, kolūkiečiai buvo informuojami, kas konkrečiai daroma, atsižvelgiant į jų pateiktus klausimus ir pareidavimus, išreikštus anksčiau organizuotos politinės dienos metu. Kolektyvų nariai taip pat būrėsi proga asmeniškai kreiptis liems rūpimais klausimais į rajoninių organizacijų atstovus, dalyvavusius šios politinės dienos renginiuose.

„K. d.“ inf.

Gerinant ideologinio darbo veiksmingumą

Praeita trečiadienį jau ant-rasyk šiais metais mūsų rajone buvo organizuoti vie-ningos politinės dienos renginiai, kurių tikslas — gamybiniuose kolektyvuose stiprinti ideologinio darbo veiksmingumą, kuo plačiau supažindinti darbo žmones su svarbiausiais šio meto uždaviniais, išskeltais partijos ir vyriausybės nutarimuose, ryškiau informuoti kolektyvų dirbančiuosius ne tik apie pasiektus reikšmingus laimėjimus, bet ir apie aktualias problemas, pasireiškiančią sunkumu įveikimo kelius.

Vieningos politinės dienos renginiuose dalyvavo LKP Anykščių rajono komiteto sekretoriai, šio komiteto biuro nariai, vadovaujantys rajono Liaudies deputatų tarybos vykdomojo komiteto, profsąjungų ir komjaunimo darbuotojai, rajoninių organizacijų vadovai ir ideologinio aktyvo atstovai.

LKP Anykščių rajono komiteto pirmasis sekretorius J. Peseckas, dalyvaudamas susitikime su Jakiškio tarybinio ūkio žemdirbiais pla-

čiai kalbėjo apie tarybinės demokratijos esmę ir aktyvų darbo žmonių dalyvavimą valstybės valdyme, apie mūsų šalyje pasireiškiantį didelį politinį ir gamybinių pakilimą ruošiantis artėjantiems rinkimams į sąjunginių respublikos Aukščiausiąsias Tarybas bei vietines Liaudies deputatų tarybas, pasitinkant V. Lenino gimimo 110-ąsias metines.

Partijos rajono komiteto antrasis sekretorius D. Grabusovas lankėsi veltiniu vėlimo fabriko „Spartakas“ dirbančiųjų kolektyve. Anykščių rajono Liaudies deputatų tarybos vykdomojo komiteto pirmininkas A. Budavičius susitiko su „Aušros“ kolūkio žemdirbiais. Tokių dalykiškų susitikimų metu surengtuose pranešimuose ir pokalbiuose darbo žmonėms buvo išsamiai panasakota apie vietinių Liaudies deputatų tarybų atliktą veiklą ir jų vaidmens didinimą, socialistinės demokratijos tolesnį vystymą, apie mūsų rajone soren-džiamus uždavinius, siekiant padidinti gamybos efektyvumą.

Laudies kandidatai

PĖDSAKAI GYVENIME

Tad ir tokijs rūpesču, kaip šis lietuvis. „Gegužės pirmosios“ kolūko vyr. zootechnikas Rima Klaušaitis neatsimena kada belurėjusi. Skaičiuok neskaičiavusi, peržiūrėk jau ne kartą peržiūrėtus šėrimo racionus, o vis tiek pašaru, kaip žmonės sako, tik apkirptai užteks iki gailavos. O juk svarbu ne tik išlaikyti gyvulius, bet reikla gauti ir įmanomai aukštesnę produkciją. Taigi šitie rūpesčiai yra didelė dalis tavo gyvenimo, nes pasirinkai zootechnikės profesiją.

Beje, dėl pasirinkimo. Greičiau ne pati Rima Kiaušaitė, o pats gyvenimas parinko ją gyvulininkystės darbuotojos profesijai. Kai mirė tėvelis, Rimai buvo vos penkeri. Motina su vyresniąja sesute rūpinosi gausia šeima. O kai motina susirgo, tik ką aštuonmetė baigusiai Rimai teko ne ką už ją vyresnei seseriai padėti tempti šeimos maistintojos našta. Juk, apart jūdvių, buvo dar keturi vienas už kitą mažesni vaikai. Ne, nepasakyti Rima, kad ją, šešiolikmetę, labai jau traukė darbas fermoje. Kur kas labiau traukė mokyklos suolas. Bet teko dirbti melžėja. Padirbėjo ir priprato. Kažkaip ir nepajuto, kaip mokyklinės godos pasikeitė kasdieniais darbo džiaugsmiais ir rūpesčiais, kaip melžėjos Slasė Januškaitė, Vida Ragauskienė, Antanina Kaplerienė, Paulina Štrukienė jai tapo savomis ir suprantamomis, kaip sava ir suprantama il tapo joms.

ma ir tapo loms.

○ vienok širdis gilumoje
visa laika glūdėjo troškimas
mokytis. Ir kai tik šeimoje
reikalai pagerėjo, ji išvyko
į Salų žemės ūkio techniku-
mą. Atsisveikino su darbu

draugėmis visam laikui, nes
nemanė čia begrijti. Kaip į
daug kas, ji buvo susidariusi
su nuomone, kad užvis blogiausia dirbti didesnio ar
mažesnio vadovo darba ten
kur neseniai dirbai eiline. Ir
net įsivaizduoti buvo sunku,
kad reikės nurodinėti tiems,
kurių neseniai pati klausėi.
Ir toms, su kuriomis kartu
prabėgo bendrų rūpesčių
dienos. Bet gyvenimas
vėl pasielgė savaip ir
teko grįžti kaip tik į gimtąjį
ūkį ferimos vedėjos parei-
goms. Ir pasirodė, kad taip
susidėjus reikalams, buvo
netgi geriau. Jau vien todėl,
kad jauna specialistė visi-
sai kuriais teko dirbti, buvo
gerai pažįstami, tuog ta lai-
kotarpio, tu nuostabių.
ar tu įausi į kolektyvą, nė
nebuvo. Iš karto visas die-
nas ir visas mintis užvaldė
darbas.

Kajp sekést?

Visko buvo — ir sėkmių, ir nesėkmių. Svarbiausia tur būt tai, kad reikalai fermoje, kad ir ne visuomet taip sparčiai, kaip norėjosi, bet vis tik nuosekliai gerėjo.

Po ketverių metų į pa-
skyrė vyr. zootechnikė. Nau-
jas darbo mastas reikalavo
ne tik patyrimo, kurio Rimai
jau nestokojo, bet ir gilesnį
žinių. Ir ji įstojo mokytis į
Lietuvos vėlinarijos akade-
mijos neakivaizdinį skyrių.
Visos dienos tapo dar labiau
užimtos, nes, apart darbo ir
mokslų, ji dar vadovauja ir
ūkio pirminei komjaunimo
organizacijai. Taip ir bėga
dienos.

Atrodo, kiek čia to laiko
prabėgo nuo pirmųjų sava-
rankiško darbo žingsnių fer-
moje, o ir ji, ir ūkio vet. gy-

dytojas Titas Kryžanauskas, su kuriuo tartis ir bendrai spresti daugelį klausimų tenka kasdien, jau laikomi patyrusiais specialistais. Į juos dažnai kreipiasi patarimo ieškanos specialistės, fermų vedėjos Audronė Vitkauskaitė ir Valė Oselytė. Atrodo, kiek čia seniai džiaugiasi aukštų apdovanojimu — Garbės ženkle ordinu, o štai šiemet pro visus sunkios žiemės rūpesčių debesis vėl sušvyto didžiulis džiaugsmas:

ja pasiūlė kandidate į respublikos Aukščiausiosios Tarybos deputatus. Ir tal pa- reigoja dirbti ir mokytis kas- kart geriau, ilgieja jėgų sun- kumų nugalėjimui ir dar la- blaiau sustiprina meilę tiems, su kuriais eita kartu nuo pirmų savarankiško darbo žingsnių iki šiol, nes atski- ro žmogaus pastangų ir dar- bo pėdsakas gyvenime doro- si ryškus tik viso kolektyvo pastangų ir darbo dėka.

K. Janulionis

RYŽTAS IŠ JAUNŲ
DIENŲ

Zemdirbio patirtį kaupęs nuo vaikystės, Antanas sudėtingomis aplinkybėmis sugebą rasti vienintelį teisingą sprendimą. Taip buvo užpernai vasara, kai levaniškiesiems

čiai išvairavo kombainus į
 pagulstius rugių laukus, nors
 netoliese bolavo lengviau
 pjaujami, svaresni grūda su-
 brandinę miežiai. Ta darga-
 nota rugpiūtį levaniskiečiai
 be nuostolių sudorojo ir vie-
 nus, ir kitus javus. Taip bu-
 vo ir praeitu metu pavasarį.
 Kai, geriausia sėjos termi-
 nams baigiantis, į dirvas ne-
 galėjo įvažiuoti ratinai trak-
 toriai. Levaniskiečiai ryžosi
 kultivuoti vikšriniais trakto-
 riais nebaigusią džūnti žemę.
 „klampotį purva“. Pasielgtą
 priešiną senoliu išminčiai
 ir agrotechnikos standartams.
 bet, atsižvelgiant į išimties
 sąlygas, — neapsirika. Per-
 nal rudenį į kolūkio aruodus
 pribėrėję tik 38 tonomis ma-
 žiau grūdų, negu užpernai.
 Jei daugumole rajono, res-
 publikos duonos augintojų
 kolektyvų šių derlių skirtu-
 mas būtų buvęs toks nežy-
 mus — daug lengviau šian-
 dien pakelti žiemolimo sun-
 kumus fermose tritilantys
 žmonės.

Tikru komunisto žvilgsniu Antanas Ioratas matytį ne vien tai, kas naudinga jo gimtajam kolūkiui, bet ir kas svarbu ralonio žemdirbams. Sakysime, nelengva buvo pernal pavėlavusios pjūties įkarštyje ruošti rugių sėklą. Dailis kolūkių vadovu nuėjo lengviausiu keliu: perdžiovino grūdus žolės miltų agregatuose ar džiovyklose, kad tik išlaikytų nesugedusius, o

daigios sėklos pakankamai
neparuošė. Gi levaniškičiai
išsilvalė, išdžiovinę ventila-
toriais rugių sėklas tiek, kad
ir patienis jos pakako. Ir
valstybei pardavė, ir dar vie-
na kita rajono kolūkj visą
reikalingą sėklą sušėlė.

Pirmasis darbo vyrauslojo agronomo pareigos penkmetis Antanul pasitaikė nelengvas, nes, ypač pernai li užpernai, gamtos salvagos žemdirbiams nebuvo palankios. Vis dėlto, per ketverių šio penkmečio metus grūdų gamyba kolūkyje išaugo 46 procentais, vidutiniš metinis javų derlingumas pasiekė 30 cnt iš hektaro. Kolūkyje užauginami neblogi, stabilūs daugelio pašarinų kultūrų derliai. Todėl ir vyrauslojo agronomo krūtinė papuošė Darbo raudonosios vėliavos ordinas.

Balgāmāšais penkmešs
metals Antanas Alkauskas
īstolo i Lietuvas žemės ūkio
akademijos neakvaldžini
skyrli. Kaip suderinti mo-
kymasi su ltemptu darbu.
šlam specialistui nėra naujas
dalykas. Norisi tikėtis, jog
atkaklumo ir lėgu pakaks
tiel vlenam, tiek kltam.

Išskeldami Antaną Alkauską kandidatą į rajono LDT deputatus, levantiškiečiai Istikingė, jog šis plataus amžiaus, subtilaus takto žmogus, rūpinasis visu kokiūlečiu reikalais kaip savals, daug geru sumanymu, naudingų pasiūlymu pateiks Ir įgyvendins, dalyvaudamas aukščiiausiojo rajono valdžios organo veikloje

D. Binkys

Nuo rinkimų iki rinkimų

Seni, bet nuolat jaunėjantys

Pasakoja STASYS GIEDRAI TIS, Svėdasų apylinkės LDT vykdomojo komiteto pirmininkas.

Svėdasai gana sena gyvenvietė. Tačiau per keletą šimtmečių judrioje kelių sankryžoje įsikūręs miestukas mažą teišaugo. Tik tarybinės santvarkos metais, sutvirtėjus apylinkės kolūkiams, plečiantis statybų apimčiai, dabar kiekvienas penktasis palieka ženklių pėdsaką Svėdasų veide.

Uspų ūgterėjo Svėdasai
šlame, desimtajame penkme-
tyje. Gyvenvietė papuošė
spalvingi Alytaus ekperi-
mentinio namų kombinato
pagaminti gyvenamieji nam-
ai, Svėdasų kolūkio lėšom-
is pastatytas daugiabutis
namas, 4 jautūs daugiabu-
čiai namai iškilo tarpukinės
gyvulininkystės įmonės žmo-
nėms. Neseniai atžvėntusių
įkurtuves kolūkiečių tarpe —
mechanizatorių Jurgio Jac-
kos ir Aldo Dilio, vyriausiųjų
specialistų Kazimiero Ro-
piaus ir Romualdo Kubiliaus
šeimos.

seimios. Ne mažiau už šiorės grožį
svėdasiečiai vertina ir buities
patogumus, kuriais šiandie
na jie gali naudotis lygiai
taip, kaip ir stambaus mies
to gyventojai. Stoją rikiuo
tėn katilinė, tiekianti mies
telio įstaigoms, įmonėms,
kolūkiečių ir tarnautojų bu
tams šilumą bei karštą van
derl. Prie šiluminių tinklų
prilijngiami vis nauji butai.
Tvarkomos miestelio gatv
ės: buvus grindini padengė
asfaltas.

Sį penketinį, vykdant anksčiau pareikštus rinkėjų priesakus, Svėdasuose stoji rikiuotėn ambulatorija, kurioje medicinos pagalba apylinkės žmonėms teikia 7 gydytojai.

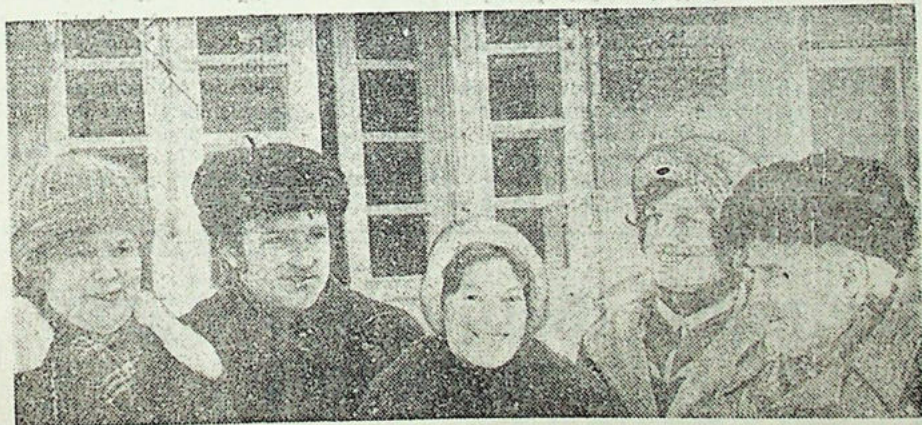
Plečiama Svėdasų vidurinė mokykla. Neseniai pastatytas jos bendrabutis, kuriame telpa 80 moksleivių, o šiomis dienomis čia atidaryta nauja valgykla — antroji vidurinėje mokykloje. Eina į pabaigą šios mokyklos priestato su sporto sale statyba.

Tiek geru permainu per
palyginti trumpą laiką įvyko
vien apylinkės centre. O
„Lenino keliu“, „Aušros“
kolūkiuose permainos ne ma-
žiau ryškios. Rekonstruota
daug fermų pastatų, juose
beveik kompleksiška mecha-
nizuoti gyvulių priežiūros ir
šėrimo darbai. Siemė apylin-
kės rikiuotėn pirmoji

rajonē tarpūkinē gyvulinīkystēs īmonē. Pasiēkus īos projektīnī pajēgumā, žymīas padīdēs kīaulīenos gamybos apīmītīs rajonē īr, kas svarbiausia, žmoniū darbās čīa sudaro nepalygīntī našēsnīs, pašarai sunaudojāmī tīupīau, negu bet kurīo ūkīo fermojē. Ekonomīnīs ūkīū kīlīmas sudaro pagrīnda gerīntī žmoniū buītīs salygās. Auga vīšū apylīnēs kolūkiū gyvenvīetēs. Ypač pagyvinā „Ausros” kolūkīo gyvenvīetēs vaīždā besīrīkīuojantys Alytaus eksperimentīnīo namū kombināto pagamīntī gyvenamīejī namā.

Galima būtų dar daug pasakoti apie pasiturimą kolūkiečių gyvenimą, apie apylinkėje besiplečiantį prekybos, visuomeninio maitinimo įmonių tinklą. Svėdasuose baigia išaugti specializuotų parduotuvių kompleksas. Valgyklos veikia visose apylinkės mokyklose. „Lenino keliu“ kolūkijje, o „Aušros“ kolūkijje susirūpinta valgyklos statyba.

Siandien žmogus džiaugiasi ne vien materialine gerove. Svarbu, kaip tai pabrėžta TSKP XXV suvažiavimo nutarimuose, pasiekti, kad

Svēdasų apylinkės Tarybos deputatai (iš kairės) ligoninės vyr. med. sesuo Vlada Baliūnienė, Svėdasų kolūkių vyr. agronomas Kazys Ropius, Kultūros namų vyr. metodininkė Danguolė Sudniūtė, Svėdasų kolūkių pirminio padavotoja gamybos reikalams Jolana Dilienė ir šio kolūkių sandėlininkas Bronius Zekonis.

J. Junevičiaus nuotr.

klekvienu žmogaus dvasinį gyvenimą taplų prasmingesnis ir turiningesnis, kad kalmo žemdirbys galėtų įdomiai praleisti savo laisvalaikį. Ir šioje srityje permamos mūsų apylinkėje, kaip niekad, ženklios. Pastaraisiais metais visų kolūkių centruose pradėjo veikti erdvūs, dailūs kultūros namai: Svėdasuose

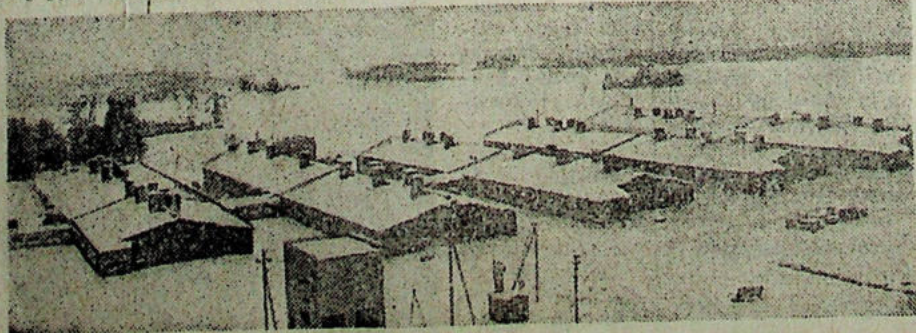
tr Dauļoļuose — neuļ,
Vaitkūnuse — iļ pagrindų
restauruotļ. Iļ tradicijōs Svē-
dastai tēbelēka apylīnēkē
kultūrlnio gyvenlmo centrū.
Cīa susībūrē estradinis, elno-
grafinis ansambļai, veikia
mīšrus choras. Entuziastīn-
gam saviveiklīnīkū būrlū
sumanīaļ vadovauļa metod-
nīnēkē Danguolē Sudnīūtē,
meno vadovē Onūtē Jackie-
nē. Neatsitiktīnai rajono
Kultūros rūmuse vykūsiose
apylīkīų kultūros dienose
svēdasiečiai laimējo pirmajā
vieta. Dabar apylīnēkē savi-
veiklīnīnāl kruopščiai ruo-
šiasi išvykai — organizuo-
jamoms anvykštēny kultūros
dienoms Panevėžio mieste.

Dažni svečiai Svėdasuose — respublikoje pagarėjusių teatrų, Valstybinės filharmonijos ir kitų kultūros įstaigų kolektyvai. Pasižiūrėti jų spektaklių, pasirodymų suva-

Žiluoja visos apylinkės žmo-
nės.

Mūsu apylīnēs žmonės teisėtai gali didžiūotis, kad mūsų žemėje gimė ir augo įžymūs lietuvių rašytojai, kovotojai už Tarybų valdžią. Ju palikima stengiamės išsaugoti ateities kartoms. Mūsų vaistai Kunigiškių mokykloje, kur mokėsi Tumas-Vaižgantas ir Kajetonas Skliūsis, dabar įrengiamas muziejus.

Apvīniskās rinkējais gūst
Isitilīnē, log rīnkīnē dīnē
ījē balsuē ūz tolesnē pā-
žānā kolītkījē ekonōmīkos
stīprējīmo, žmonījē darbo ī
būitīes salvujē gerīnīmo ke-
lyje. Neabejōjāme, log nau-
jāme — vīenuolīktāme penk-
meījē dar labīau īšgrāžēs
Svēdāsujē īr aplīnkīnījē kol-
ūkījē gīvīenvīečījē vīdās, log
jose īsīkūrusījē žemīdrībījē gī-
vīnīmas taps dar lāmī zēs-
nīs īr švīesēsīs

Bendras Svėdasų kiaulininkystės komplekso vaizdas.

J. Junevičiaus nuotr.

Iš respublikinės plakato parodos. Dailininkė A. Zilinskaitė, fotografija O. Bogdanovo. ELTOS fotokronika

TAIKAUS DARBO SARGYBOJE

Mūsų armija išauklėta karšto atsidavimo socialistinėms Tėvynei, taikos ir internacionalizmo idėjoms, tautų draugystės idėjoms dvasia. Kaip tik tuo Tarybinė Armija skiriasi nuo buržuazinių armijų. Kaip tik už tai tarybiniai žmonės myli savo armiją, ją didžiuojasi.

L. Brežnevas, Lenininio kursu, 5 t.

Tarybinės Armijos ir Karinio Jūrų Laivyno diena — didelė visallaudinė mūsų šalies šventė. 62 metus Tarybinės Ginkluotosios Pajėgos saugo mūsų Tėvynės laisvę ir nepriklausomybę, laiko aukštai iškėlusios šlovingas kovines vėliavas.

Tarybų valstybės armija — naujo tipo armija. Ginkluotasis darbo liaudies pajėgas, galintis apginti socialistinės revoliucijos iškovotumus, kūrė Komunistų partija, Vladimiras Leninas. Pirmuosius puslapius į pergalių metraštį Tarybinės Ginkluotosios Pajėgos įrašė II pasaulinio karo metais, suriškusiųs jungtines baltagvardiečių ir interventų gaudas. Rūsčiausias išmėginimas joms buvo Didysis Tėvynės

karas. Šis karas parodė lemiamus socialistinės karinės organizacijos pranašumus prieš kapitalistinių valstybių karinę organizaciją. Tarybiniai kariai pademonstravo monolitinį susitelkimą apie Komunistų partiją, masinį didvyriškumą, išvermę, narsą. 1418 dienų ir naktų trukio įnirtingi mūšiai, kuriuose buvo sutriuškintos pagrindinės hitlerininkų gausių lėgos. Tarybinės Ginkluotosios Pajėgos apgynė savo socialistinę Tėvynę ir deramai įvykdė savo internacionalinę pareigą.

Tarybinio kario šlovė nebūsta ir dabar. Tarybinė liaudis, visa pažangiųjų žmonių šluota iškilmingai paminės Didžiosios Pergalės 35-ąsias metines. Visus šiuos

Šis prisiminimų autorius — Ukainos TSR Cernovcu miesto

statybos tresto kadro skyriaus viršininkas Anatolijus Romanovas (il matome nuotraukoje besikalbantį su LKP Anykščių rajono komiteto antruoju sekretoriumi D. Grabusovu kovų veteranų susitikimo su anykštėnais metu). Didžiojo Tėvynės karo metais A. Romanovas vadovavo 43 armijos 145 Raudonosios vėlavos ordino Vitebsko šaulių diviziono 255 atskiro naiklamojo prieš-tankinio artilerijos diviziono trečiajam baterijai. Kartu su kitais bendražygiais šis karininkas pražygiavo fronto keliais tūkstančius kilometrų, triuškinio fašistus prie Vitebsko, Smolensko srityje, vadavo iš okupantų Ignalinos, Utenos, Anykščių, kovėsi prie Kuršėnų, Šiaulių, broliškai su Latvijos žemeje...

Dar šis veteranas, patyręs kitiems buvusiems Vitebsko šaulių diviziono kariais, paruošė gausiai iliustruotą savo prisiminimų albumą „Frontiniai užrašai“, daug vertingos medžiagos patelkė diviziono veteranų tarybą, kurios nariai ruošia

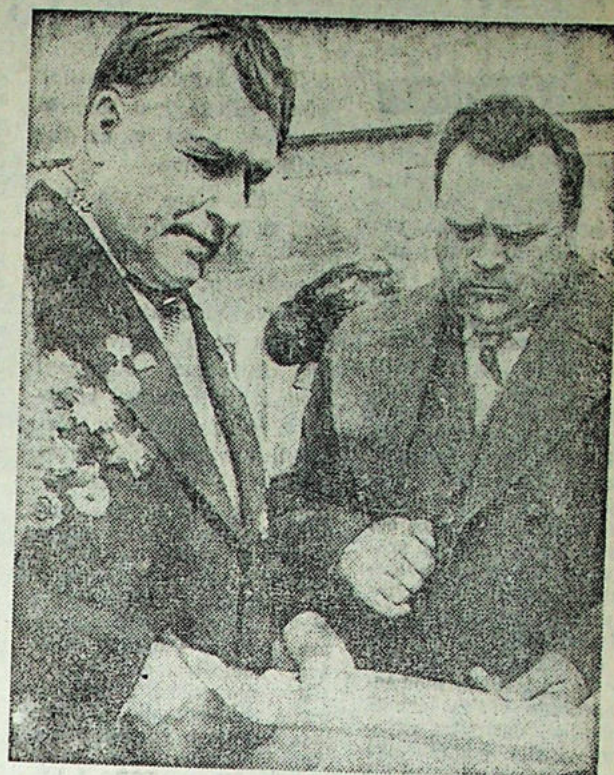
spaudai knygą „Frontiniai keliai keletai“.

Skaitytųjų dėmesiui pateikiame Anatolijaus Romanovo prisiminimų žiupsnelį apie karo kurį 145 Raudonosios vėlavos ordino Vitebsko šaulių diviziono kariai kovas 1944 metų liepos dienomis vadovaujant iš hitlerininkų okupantų mūsų gimtuosius Anykščius.

Kovų dienas prisiminius

„Mūsų divizionas, po sunkių išbandymų kovoje su fašistais Smolensko bei Vitebsko srityse, 1944 metų pirmosios liepos dienomis įžengė į Lietuvos TSR teritoriją.“

Prie Utenos vokiečiai sutelkė stambius savo armijos būrius, visur rūpestingai užmaskavo tankus, pabūklus, matyt, pasiryžę Utenoje išsilaikyti ilgiau. Liepos dešimtajai diviziono kariai, atremdami priešų atakas ir narsiai kaudamiesi, įėjo į rytinę miesto dalį. Vakare 403 šaulių pulko žvalgai, išžvalgę priešakines priešų poži-

cijas, aptiko pagrindinius vokiečių įsitvirtinimo taškus. O naktį, kiek galėdami arčiau priešų pozicijų išsidėstę 255 atskiro naiklamojo prieš-tankinio artilerijos diviziono trečiosios baterijos pabūklai, kurių tarnyboms vadovavo seržantai G. Vorobjovas, A. Zalkinas, A. Cerniajevas. Jiems užduotis buvo duota tokia: prasidėjus mūšiui, sunaikinti priešų atamos taškus. Ankstyva rytmetį, tik suglaudėjus pirmosioms mūsų artilerijos salvėms, taiklūs šūviai iš pabūklų ir buvo sunaikinti svarbiausi hitlerininkų įsitvirtinimo taškai. Tačiau turėdami žymiai daugiau tankų, pėstininkų, vokiečiai visai stengėsi išsilaikyti savo pozicijose ir neatsiduoti miesto. Visa dieną tarybiniai kariai kovėsi, vaduodami Uteną. Ir tik vakary priešas pasitraukė. Liepos vienuoliktoji, mūsų prie Utenos man įsiminė visam gyvenimui. Būtent ta dieną sutapo mano dvidešimt ketverių metų gimtadienis.

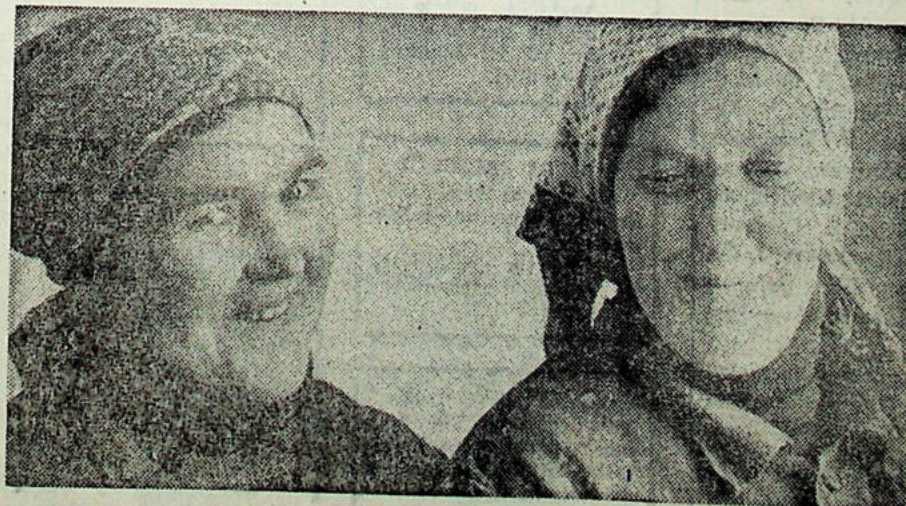
Sunkūs žygiai karo keliais labai išsekino, nuvargino karius. Todėl diviziono vado pasiūlymu, divizionas vadovė įsakė trečiają bateriją kurti laikinai palikti rezervę... O tuo tarpu kai kurių 145 diviziono pulko kariai jau persekiojo priešą vakarų link.

Liepos 14-ąją jie pasiekė

Anykščių miesto prieigas. Čia, vakariniame Sventosios krante, priešas stengėsi įsitvirtinti, ypač siekdamas pridengti kelio ruožą į Panevėžį, kur buvo sutelkti stambūs hitlerinės armijos daliniai. Taigi, miesto priegose įsilepsnojo kautynės. Čia atkakliai kovėsi 403 pulko pirmoji baterija (vadas Lekarevas), antroji baterija, vadovaujama Dolgovo. Šiuo baterijų kariai sunaikino tris vokiečių tankus ir nemažą gyvosios priešų lėgos. Taiklūs fašistų plėkė tarybinių karių automatu, minosvaidžiu, pabūklų ugnis, tačiau mūšiškių lėgos vis labiau seko, o priešas vis stiprino savo pozicijas. Į dienos pabaigą 403 šaulių pulkas, 255 atskiras naiklamosios prieštankinės artilerijos divizionas buvo vokiečių apsupti. Patekę į apsupimą, mūsų kariai kovėsi didvyriškai, stengėsi pralaužti hitlerininkų žiedą. Jiems šitaip padaryti ir pasisekė. Tačiau ankstyva liepos 15-osios rytą pergrupavę savo pajėgas, sukaupę naujus rezervus, fašistai vėl puolė į ataką. Ši sykį apie dešimt vokiečių tankų, dvį pėstininkų kuopos nelauktai atsidūrė iš užnugarlo mūšiškiams prie Anykščių vienkliemiu (dabar čia

nukelta į 4 pusl.

Statybininkų kandidatė

Elena Kirtikienė nesuskaituotų, kiek anykštėnams išdado butų per daugelį darbo metų. Prityrusi dažytoja paliko ryškų savo darbo pėdsaką Kultūros rūmuose, šviesias spalvas Anykščių miesto vaikų darželyje, jaukiuose Ramybės rajono gyventojų butuose. Už nuoširdų triūsą, sąžiningumą,

gumą, nuoširdumą Elena gerbia darbo draugai, Statybos ir remonto valdybos administracija. Išreikšdami šį pasitikėjimą, jie išskė Elena Kirtikienę kandidatė į rajono Liaudies deputatų tarybą.

J. Junevičiaus nuotraukoje matome statybininkų kandidatę (dešinėje)

su darbo drauge dažytoja Elena Jarmolavičiene. Draugės sutartinai dirba šeštus metus.

KOLEKTYVINIS DARBAS

3 psl. 1980. II. 23

Nuoširdžios pastangos nedelsiant įvertinamos

Siemet „Svyturio“ kolūkyje karvių racionalio vidutinė 40 procentų mažesni, negu pernai. Aišku, jog tokio rezultato pasiekimas sąlygomis sunku išlaikyti pernykštį gyvulių produktyvumo lygį. Pašarams paskaninti ir praturtinti vitaminais kolūkyje panaudojami visi turimi rezervai. Šiandien prieš sušeriant aplaistomis melasa, o pastarosios dienomis, melasos ištekliai baigiantis. Vikonių fermoje stambiųjų pašarų paskaninimui pradėtas naudoti druskos tirpalas. Be to, koncentratas, skirtas karvėms, įmaišoma spyglių pastos. Pastarojo pašarų priedo kolūkyje jau pasigaminama maž 5 tonos.

Kolūke pašarai būtų kruopščiau atseikti, racionaliai suvaldomi, daug lems karvių

šėrėjų ir melžėjų pastangos. Kolūkio valdyba nusprendė šiuo ypač sunkiu ir atsakingu laikotarpiu susumuoti karvių fermose triušiančių žmonių socialistinio lenktyniavimo rezultatus kiekvieną savaitę. Melžėjų tarpe šio lenktyniavimo nugalėtojomis tampa tos, kurių prižiūrimose karvių grupėse pieno išmilžis daugiausia padidėja, lyginant su praėjusią savaitę pasiektu karvių produktyvumu.

Už pastarąją savaitę pasiektus rezultatus Naujonių fermose melžėjų tarpe pirmoji vieta pripažinta Petrei Pušeckinai, antroji — Lizai Gavrilovai. Vikonietėjų tarpe soclenktyniavimo nugalėtojomis tapo Elena Petruskienė ir Teklė Davidonienė. Šioms melžėjoms įteiktos atitinkamai 15 ir 10 rublių

premijos. Lenktyniavimo nuostatuose numatyta, jog, jeigu greta išmilžčių padidinimo pavyktų dar pakelti ir pieno riebumą, premijos už dvi pirmąsias vietas bus padidintos atitinkamai iki 20 ir 15 rublių.

Už išmilžčių padidinimą išmokamos premijos ir karvių šėrėjams, kurių kiekvienas prižiūri 100 gyvulių grupę. Pirmasis kolūkyje tokios premijos nusipelnė Naujonių fermoje triušiančios šėrėjas Vladas Miškellūnas. Ateinančių pirmadienį šėrėjų bei melžėjų tarpe bus išaiškinti ir premijuoti nauji socialistinio lenktyniavimo nugalėtojai.

Kai žmonės jaučia, jog jų pastangos nedelsiant pastebimos ir įvertinamos, net ir sunkiausiomis sąlygomis jie randa rezervų pieno gamybai didinti.

D. Binkys
K. d. koresp.

Kovų dienas prisiminus

Atkeltai iš 3 pusl.

Eliminavę bandymu stoties eksperimentinio ūkio teritoriją. Prie šių vienkienų kaip tiksliai kovines pozicijas buvo užėmusios pirmoji ir antroji baterijos. Prasidejo mūšis. Tarybiniai artileristai ir šioje kovoje rodė didvyriškumą pavyzdžius. Du tankai ir keliasdešimt pėstininkų buvo sunaikinti jau pažlomis pirmosiomis kautynių valandėlėmis. Tačiau kitiems prieš tankams pavėjo prasiveržti prie Anykščių vienkienų. Sutelkę žymiai daugiau technikos bei gyvosios jėgos, vokiečiai pradėjo smūgi 403 pulko kovotojų, stengdamiesi susigrąžinti prarastas pozicijas. Padėtis darėsi tikrai sunki. Tačiau mūšiskiai gvardiečiai net ir tokiais kritišku momentu neprarado vilties laimėti. O vokiečiai, pasitelkę artileriją ir aviaciją, į kontrataką sutelkdavo vis naujus būrlus pėstininkų. Sudarė realus pavojus, kad pulko vėliava gali atsidurti prieš rankose. Kai mūšio žuvo vėliavnešys Michailas Judinas, vėliavę pačiupo jo asistentas Timofejus Fetisovas. Žūsta Fetisovas, bet vėliava toliau tebesplauksto kelyje ir kviečia karius į kovą. Ja dabar neša gvardijos grandinėlės Anatolijus Sagalovas. Nuo priešų kulkų nepilnu keliuose vietose susižėio vėliavos kotas, kulkomis pramušamas ir šilko audklas. Komand-

nuolis A. Sagalovas greitai nuima vėliavą nuo koto ir apsišiosęs slepia la po karaviška palaidine.

— Vėliava pas mane. Pirmyn, muškim prakeiktą priešiną. — Šaukia Anatolijus draugams ir nepaleisdamas iš rankų automato, ryžtingai almušinėja besiveržiančius okupantus. Atmušant ketvirtąja hitlerininkų kontrataką, sprogu vokiečių sviediniui, Anatolijus Sagalovas žūsta. Prie jo pribėga seržantas M. Vosilkovas, nuo žuvusio draugo kūno nuima sulaisytą kraują, suvarpyta kulkomis vėliavą ir šaukdamas „Pirmyn!“ vėl puola į ataką. Jo pavyzdžiu pasėka visi kariai... Pagaliau priešinai nubloškiamas atgal... (Apie didvyrišką dvidešimtmecio komjaunuolio Anatolijaus Sagalovo žygdarbi prie Anykščių vėliavos buvo rašyta laikraščiuose. TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo įsaku narsiam kariui po mirties buvo suteiktas Tarybų Sąjungos Didvyrio vardas).

Tuo metu, kai 403 pulko kariai narsiai veržėsi iš priešų apsupties ir triuškinio žymiai gausesnės hitlerininkų pajėgos, mane ir minuotojų bataliono vadą iškvietė diviziono vadas ir įsakė su savo vadovaujamais padaliniais prasiveržti pro priešų anšupimo žiedą, susijungti su 403 pulku ir kitomis 255 atskiromis naikinamojo prieš-tankinio artilerijos diviziono baterijomis. Uždavins mums buvo ne iš lengvųjų.

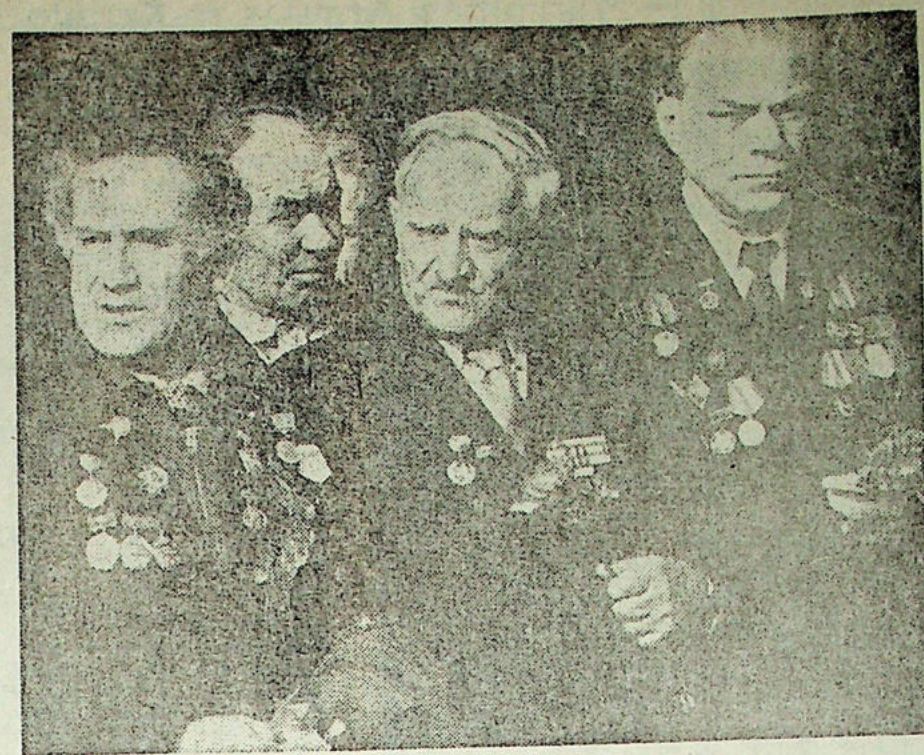
Dešimta valanda ryto ir minuotojų batalionas, ir mano vadovaujama trečioji baterija jau buvo pasiruošę kautynėms. Ir štai, sulaturo metu pasigirdo „katiušų“ salvės. Puolimą Anykščių apylinkėse pradėjo kiti 43 armijos formuotųjų kariai. Į priešų pozicijas nuskriejo ir trečiosios baterijos pabūklų paleisti sviediniai. Bet mums pavėjo prie priešų pozicijų prisigrūsti tik apie 500 metrų. Užvirus kautynėms, trečioji baterija bei minuotojų batalionas jau patvė žymiu nuostoliu. Štai Zalkino vadovaujamo pabūklų tarnybo-

je sunkiai sužeidžiamas tal-kytojas. Sadikas Ajupovas, neilga trukus, sprogu sviediniui, sužeidžiamas ir pabūklų vadas Zalkinas. Priešiaužęs prie šio pabūklų aš nusitaikiau į artėjanti priešų tanką. Sviedinys pamušo vokiečių mašiną ir ją priverčia sustoti. Netoliese nenutyla Železnovo pabūklai. Vienas po kito pamušti užsiliepsnolia ir kiti grobikų tankai. Pasiūlysius pėstininkus taiklia ugnimi sunaikina Vorobiovo bei Cernialevo vadovaujamų pabūklų ugnis. Išsekinti atkaklių mūšių, tačiau didvyriškai atlaikė visas vokiečių kontratakas, nors netekė daug bendražygių. Iš apsupimo žiedo prasiveržia ir 403 pulko, 255 atskiromis naikinamojo prieš-tankinio artilerijos diviziono kariai... Bendromis jėgomis, padedant prie Sventosios suteiktoms kitu formuotųjų pajėgoms, galutinai išvaduojame Anykščius...

Sallutu salveimis atsisveikiname su kritusiais kovoje draugais. Bet žinojome, kad mūsų laukia dar atkaklūs susirėmimai su vokiškaisiais grobikais.

1979 metų gegužės 9-ąją kartu su kitais 145 Raudonosios vėliavos ordino Vitebsko šaulių diviziono kariais vėl pabuvojau vykusiu mūšio vietoje, aplankiau Anykščių rajoną. Nors nuo tų rūščių kovų dienu praėjo jau trisdešimt penkeri metai, nors išaugusi, išgrąžėsiu Anykščiu dabar jau nebe galima atpažinti, vis tik daug kur suradau ismintinų atkaklių mūšių vietas. O kiek daug iaudinančių akimirkų patyriau, kai vėl čia susitikau su kovų draugais, kai kartu pabuvojom karių kapinėse ir antkapuose įskaitėm kritusių kovol bendražygių pavardes. Jie nesulaukė, nepatyrė Pergalės džiaugsmo. Bet kartu širdimi pajunti, kad žuvusiųjų tarybinų karių atminimas taip gražiai saugomas ir pagerbiamas, kad anykštėnai savo atkaklių darbų lyg pratęsia jų žygdarbių estafetę.

Prisiminimus spaudai paruošė VYT. BAGDONAS

Karo veteranai.

Vyt. Bagdono nuotr.

Pramoginių šokių konkurse

Anykščių kultūros rūmu salėje įvyko pramoginių šokių konkursas. Jame dalyvavo 33 „E“ klasės jaunųjų šokėjų poros. Ant parketo savo sugebėjimus demonstravo Vilniaus 44 vidurinės mokyklos, Kauno 29 vidurinės mokyklos, Panevėžio parodomosios statybos tresto, Panevėžio liekonošajungos bei Anykščių kultūros rūmų pramoginių šokių studijos šokėjai. Dvidešimt viena pora žiūri atrinko į finalą. Tame skaičiuje 6 anykštėnų poros varžėsi dėl prizinių vietų. Sėkmę šiame konkurse lydėjo mūsų studijos šokėjus E. Kuzmaite ir A. Budreika, J. Senekaitė ir G. Puzina. Jie laimėjo pirmąsias vietas. Antrosios ir trečiosios vietų savininkais tapo anykštėnai R. Vitkevičiūtė ir D. Striukas.

B. Romaltė

Redaktorius ST. VINCIONAS

Reikalinga

Anykščių statybinų medžiagų kombinato Vikonių cechui reikalingas mechanikas. Aprūpinama butu.

Kreiptis į SMK kadru skyrių arba telefonu 6-19-72. Administracija

Nuoširdžiai užjaučiame BRONIŲ APACINSKĄ, jo mylimam broliui mirus.

Anykščių miesto J. Bilūno gatvės namo Nr. 6 II laiptinės gyventojai

Skandžią gyvenimo valandą, netekus brangaus tėvelio, nuoširdžiai užjaučiame SIGUTĘ RA- GAUSKAITĘ.

Viešintų vidurinės mokyklos IX klasės mokiniai ir vadovė

REGINAI MESKAUSKAITEI Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Tave skandžią gyvenimo valandą, mirus brangiam tėveliui.

„Puntuko“ kolūkio Ažuogų galvių fermos darbuotojai

VALEI BARTUSEVICIENEI Leiskite nors keliais užuojautos žodžiais palengvinti Jūsų skausmą, mirus mylimam tėveliui.

Anykščių valstybinės priešgaisrinės priežiūros Inspekcijos ir Profesionalinės dalies darbuotojai

VALEI BARTUSEVICIENEI Giliaus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui, nuoširdžiai užuojautą reiškia

Pauliukai, Sliziai, Naučiai, Gaigalai.

ALOYZUI ASTRAUSKUI Dėl mylimos mamytės mirties reiškiamas nuoširdžiai užuojautą.

„Aukštakalnių“ kolūkio valdyba ir profsąjunginė organizacija

Dėkojama

Nuoširdžiai dėkojame visiems mokykloms, įstaigoms, organizacijoms, bendradarbiams, kaimynams, giminiams, draugams, visiems, kurie užjautė ir padėjo mums, laidojanti mylimą dukrą ir seserį Jolantą Puodžiūnaitę.

Tėvai ir sesuo

Nuoširdžiai dėkojame visiems, kurie užjautė ir padėjo mums, laidojanti mylimą mamytę Angele Galiniene. Skopu ir Galinių šeimos

Nuoširdžiai užjaučiame VACLOVĄ BUDREIKĄ dėl mamytės mirties. Rokiškio septyntosios kelių statybos valdymo kolektyvas

JUOZUI RALICKUI Giliaus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui, nuoširdžiai užuojautą reiškia

Anykščių miesto Statybininkų gatvės namo Nr. 12 II laiptinės gyventojai.

ALOYZUI ASTRAUSKUI Leiskite nors keliais užuojautos žodžiais palengvinti Jūsų skausmą, mirus mylimam mamytei.

„Aukštakalnių“ kolūkio mechanizatoriai ir valruotojai

ALOYZUI ASTRAUSKUI Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimam mamytei.

„Aukštakalnių“ kolūkio Motiejūnų fermos darbuotojai

VALEI BARTUSEVICIENEI Leiskite nors keliais užuojautos žodžiais palengvinti Jūsų skausmą, mirus mylimam tėveliui.

Vilimai, Luščiauskai, Alekšionkos, Katilai, Gaigalai, Kvikilai, Anankai

Tarybinės Armijos dienos minėjimas

Trečiadienį įvyko vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ darbuotojų susirinkimas, skirtas Tarybinės Armijos ir Karinio jūrų laivyno 62-osioms metinėms paminėti.

Pranešimą, skirtą Tarybinės Armijos ir Karinio jūrų laivyno dienai paminėti, skaitė pirminės partinės organizacijos biuro narys B. Milaševičius.

Rūšių kovų kelią Didžiojo Tėvynės karo frontuose praėjė sėkmingai dirba Susivienijime E. Berežniovas, V. Parachonko, M. Rožockinas, A. Banūnas, J. Jakšys, V. Karvelis, J. Motiekaitis, P. Venslova, A. Kanapeckas, V. Rakauskas ir B. Simėnas, o buvę frontininkai Susivienijimo darbuotojai S. Pelakauskas, A. Kaminskis, J. Gilyls ir kiti išėjo į užtarnautą poilsį — pensiją.

Susirinkime dalyvavusiems Didžiojo Tėvynės karo dalyviams buvo įteiktos gėlės.

M. Bronevičius

DANUTEI BALTRONIENEI Mirus mylimam mamytei, nuoširdžiai užuojautą reiškia

Anykščių miesto J. Bilūno gatvės namo Nr. 20 III laiptinės gyventojai.

JUOZUI RALICKUI Dėl mylimo tėvelio mirties reiškiamas nuoširdžiai užuojautą.

Anykščių MSMV Troškūnų baro melioratoriai

Rokiškio KSV-7 geležtonio cecho dirbantieji nuoširdžiai užjaučia VACLOVĄ BUDREIKĄ dėl mamytės mirties.

Mirus LIUDVIKUI PESLIAKUI, gilaus liūdesio valandą reiškiamas nuoširdžiai užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems.

A. ir O. Aršauskai, B. Aršauskaitė, B. ir S. Styros, D. ir V. Meškauskai

Mirus LIUDVIKUI PESLIAKUI, gilaus liūdesio valandą nuoširdžiai užuojautą reiškiamas velionio šeimai ir artimiesiems.

Naglienė, Zėblenė, Senėnaitė, Urbonaitė, Songailos, Orlovai, Meškauskai, Ceniai, Matikonai, Vitkūnienė

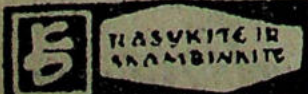
Mirus VITALIJAI TYLAITEI, gilaus liūdesio valandą reiškiamas nuoširdžiai užuojautą motinai ir artimiesiems.

„Nevėžio“ kolūkio valdyba, pirminė partinė ir profsąjunginė organizacijos

JUOZUI RALICKUI Dėl mylimo tėvelio mirties reiškiamas nuoširdžiai užuojautą.

Anykščių MSMV pirminė partinė organizacija

„Gintaro“ kolūkio pirminė partinė, profsąjunginė organizacijos ir ūkio valdyba, mirus JONUI BAGDONUI, nuoširdžiai užjaučia šeimos narius ir artimuosius.

234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktorius 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laišku ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективные дарбас» («Коллективный труд») — орган Аникийского районного комитета КП Литвы и Аникийского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuves Anykščių skyrius, Pergalės 36. Spaudė Ukmergės spaustuė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 87262. Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir 11 162 Užsak. Nr. 142